

Tro kostede dreng livet

Jehovas Vidners moral angribes. Sekten på vej mod holdningsskifte.

Af PER BORGAARD

I sidste uge døde en 15-årig dreng fra Gråsten af leukæmi – blodkræft – på Århus Amtssygehus, fordi han som Jehovas Vidne nægtede at modtage blodtransfusioner. Derfor kunne sygehuset ikke give den kraftige kemoterapi, som nu kan redde de allerfleste patienter med denne sygdom.

– Drengen blev et nyt uskyldigt offer for Jehovas Vidners dobbeltmoral, siger psykoterapeut Cyril Lykkebo-Malka, København. Jehovas Vidners forbud mod blodtransfusion er ikke mere et religiøst spørgsmål, men et princip.

Så mange er døde på grund af forbuddet, at Det styrende Råd i Brooklyn ikke kan op hæve det uden at erkende sit ansvar for alle disse døde. Derfor må endnu flere dø!

Lykkebo-Malka har specialiseret sig i at hjælpe ex-medlemmer af Jehovas Vidner gennem de psykiske kriser, der følger efter et brud med sekten. Derfor er han særdeles godt inde i sektens lære – også om blodtransfusioner.

– Dobbeltmoralen slår klart igennem, fordi Det styrende Råd selv har udhulet det:

Efterhånden må »vidnerne« få over 99

pct. af blodet – hvis man udskiller stofferne hver for sig. Et »vidne«, der er bløder, må godt få Faktor 8, selv om han i løbet af sit liv skal bruge ca 200.000 portioner donorblod. Men hvis et Jehovas Vidner-barn er ved at dø efter en trafikulykke, må man ikke redde barnet med en halv liter blod.

Psykiateren er dybt rystet over den kynisme, som sekten udviser i dette spørgsmål:

– Over for læger argumenterer de, som om det var et medicinsk spørgsmål:

Man er bange for smitte med AIDS, leverbetændelse o.s.v. via blodtransfusioner. Men over for andre bruger de religiøse argumenter:

Jehova har forbudt at æde blod – og dermed også forbudt livreddende transfusioner.

Det er faktisk et principspørgsmål: Skal samfundet indrettes efter JVs tvangstanke? Skal det rette sig efter et lille mindretals fikse ide om transfusioner, selv om den koster menneskeliv, når samfundet i øvrigt straffer folk, hvis de ikke hjælper et menneske i livsfare? spørger Lykkebo-Malka. Hvor skal grænsen for vores tolerance gå?

Børnene får intet valg

– Jehovas Vidner argumenterer, at alt i sekten er frivilligt, fortsætter han. Men børn har ikke reel mulighed for at sige fra. De får fra helt små Jehovas Vidners holdninger terpet ind i ryggraden på et ufal af møder. Og bortset fra klassekammerater er hele deres omgangskreds Jehovas Vidner.

De har hørt tusinder af gange, at den, der modtager en blodtransfusion, bryder forbudet mod at æde blod og derfor ikke kan arve evigt liv på jorden efter slaget ved Harmageddon, hvor alle ikke-Jehovas Vidner vil blive dræbt.

Et døende barn, der kan reddes af en transfusion bliver altså oven i sin fysiske lidelse tvunget til at vælge mellem at dø nu for at arve evigt liv eller at modtage transfusionen og dø for evigt ved Harmageddon, når hans Jehovas Vidner-familie skal til at leve evigt i fryd og gammen her på Jorden.

(Det er kun 144.000, der kommer i himlen efter sektens lære, og der er stort set udsolgt.)

– At en del faktisk vælger at dø, siger noget om, hvor effektiv sektens indoktrinering er. Men de ansvarlige for disse dødsfald er Jehovas Vidners styrende råd i Brooklyn, som hugger en hæl og klipper en tå i forbuddet, men ikke tør tage det afgørende skridt og erkende, at det er forkert. Rådet anser sig for Guds eneste talerør på jorden – og dermed ufejlbarligt. For at opretholde den illusion må der sommetider ofres liv, slutter Lykkebo-Malka.

Hvor frivilligt de syges valg egentlig er – selv uanset indoktrineringen – er et åbent spørgsmål:

Jehovas Vidner har trænet grupper, der rykker ud til sygehuse for at lægge pres på den syge, så han eller hun ikke falder for fristelsen til redde livet, og som samtidig skal vogte på lægerne for at hindre, at de følger deres lægeløfte og alligevel giver patienten en livreddende blodtransfusion.